

ПРИМЉЕНО: 19.6.2018			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
02	374/18	-	-

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
Београд, 19. јуни 2018. године

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР

Поводом приговора кандидаткиње др Ванде Божић, изјављеног на реферат Комисије о пријављеним кандидатима, којим се Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду предлаже да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др Иване Марковић у звање и заснивање радног односа једног доцента за ужу научну област Кривично право – предмет Кривично право, на Правном факултету Универзитета у Београду, а у вези са у приговору изнетим аргументима, слободни смо да Изборно веће упознамо са следећим:

1. Подносилац приговора др Ванда Божић најпре указује да су повређена правила изборног поступка у делу који се односи на приступно предавање, указујући да је због наставе коју држи на Правном факултету Универзитета у Загребу била спречена да у четвртак, 26. априла 2018. године у 11 часова приступи заказаном предавању, а о чему је наводно обавестила запослене у Кадровској служби, сугеришући наводно злонамерно инсистирање члана Комисије, проф. др Наташе Делић, на заказаном термину. Ниједан од наведених разлога не стоји. Чланови Комисије су сагласно својим обавезама и уобичајеној академској пракси одредили термин приступног предавања у пристојно време, које омогућава да заинтересовани кандидат аутомобилом чак и истог дана (из Загреба) допутује у Београд. То је сагласно Одлуци о извођењу приступног предавања на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета“, бр. 195/2016 и 199/2016) учињено више од 8 дана пре његовог одржавања, у складу са предвиђеном процедуром. Штавише, управо на инсистирање кандидаткиње др Ванде Божић да ипак не може да дође у заказани термин, јер јој је возило на паркингу у Београду оштећено, а да нема других расположивих превозних средстава којима може доћи на приступно предавање, чланови Комисије су сагласно померили време његовог одржавања за 7. мај 2018. године. Нејасно је у чему се ту састоји повреда правила поступка, када је управо због разлога које је сама кандидаткиња навела, и у њеном интересу, померено одржавање приступног предавања. Управо је кандидаткиња др Ванда Божић све време у том смислу захтевала привилегован третман, нарочито инсистирајући да у обавештењу о одржавању приступног предавања (чл. 4, ст. 2 Одлуке) списак кандидата буде дат путем иницијала. Правила поступка наведене одлуке (нарочито јавно обавештавање на сајту високошколске установе, као и чињеница да се редослед излагања утврђује по азбучном реду) обавезују поступање Комисије, тако да сваки уступак једном кандидату може представљати разлог да и други кандидат приговори.

Подносилац приговора др Ванда Божић истовремено истиче да је поступак повређен и у погледу припреме предавања, будући да „након проблема око термина одржавања“ није била у могућности да обави консултације са Комисијом. Кандидаткиња др Ванда Божић ни у ком случају није била доведена у неравноправан положај у односу на другог кандидата. Вишеструко „прозивање“ члана Комисије, проф. др Наташе Делић, сматрамо крајње неакадемским. Тему „Одмеравање казне“ није одредила проф. Делић, како се то непримерено пребацује, већ Комисија у целини. Уосталом, може ли злонамерно бити одређена тема која по свом општем значају представља једну од централних наставних јединица кривичног права? Истине ради, кандидаткињама је унутар ове теме дата могућност да изаберу једну од понуђене четири велике подтеме („Ублажавање казне“, „Ослобођење од казне“, „Олакшавајуће и отежавајуће околности“, „Одмеравање казне за кривична дела учињена у стицају“), управо да би се посао припреме приступног предавања олакшао и растеретио. Чињеница да су кандидаткиње за своју тему самовољно нагласак ставиле на друге подтеме из области одмеравања казне („Одмеравање казне према српском и хрватском праву“ – др Ванда Божић, односно „Олакшавајуће и отежавајуће околности са нарочитим нагласком на кривично дело учињено из мржње“ – др Ивана Марковић) представља и један од чинилаца који је условио нешто ниже оцене кандидаткиња са приступног предавања.

2. У погледу примедби изнетих у погледу наводних контрадикторности и паушалних оцена на плану чињеничног стања, подносилац приговора др Ванда Божић најпре указује да се у реферату не помиње датум одбране дисертације др Иване Марковић. Истиче се околност да је њој претходно престао радни однос на Правном факултету Универзитета у Београду, али да и поред тога њено име и слика стоје на сајту Факултета. Такође, приговара се и зашто се Комисија није осврнула и на садржину приказа књига и превода противкандидаткиње др Иване Марковић, са указивањем да је то „требало учинити због равноправног третмана оба кандидата“. У том смислу, замера се и критеријуму Комисије да у реферату прикаже само радове који се непосредно односе на област материјалног кривичног права, будући да због тог разлога 5 радова подносиоца приговора др Ванде Божић нису описани.

Наведени аргументи не стоје. Најпре, није јасна примедба да Комисија није прецизирала датум одбране докторске дисертације др Иване Марковић. За Комисију је довољно да су кандидати своје докторске студије окончали у року и да тиме испуњавају тај законски услов. Околност да са сајта Правног факултета још увек није скинуто име и слика противкандидаткиње ни у ком случају не значи да је она на неки начин била привилегована у изборном процесу. То што сајт Факултета у погледу састава наставника и сарадника у међувремену није усаглашен са стварним стањем, не значи да је Комисија због тога била пристрасна. Најзад, чињеница да Комисија није приказивала све радове др Иване Марковић (њене преводе и приказе књига) ваљда говори о доследном спровођењу принципа

да се читаоци реферата ближе упознају само са садржином научних радова из непосредне материје предмета за који се бира. Аргумент да је довољна чињеница да су ти радови прошли потребне рецензентске процедуре не сврстава *a priori* неприказане радове у материју материјалног кривичног права, тим пре што су и ти радови на одговарајући начин квантификовани, улазећи тако у научни опис кандидаткиње. Неприказаних пет радова више се баве питањима делатности државних органа (нарочито полиције и тужилаштва) и као такви представљају домен кривичног процесног права и криминалистике.

3. Један део примедба подносиоца приговора др Ванде Божић тиче се запажања писаца реферата датих у приказима појединих њених радова, где се углавном замера то што у њима „изостају детаљнија излагања“, наводе се само неки „основни подаци“, „препричавају обележја“, или тек „набрајају стечајна кривична дела“. Такве опсервације се доводе у питање формалним аргументом да су сви наведени радови прошли одговарајуће рецензентске процедуре. То Комисија и не спори. Међутим, то не значи да се не може оценити да се код неких радова излагање своди на препричавање неких елементарних појмова или правних норми, уз изостанак било каквог проблемског приступа. Уосталом, и код једног рада противкандидаткиње Комисија констатује да се само „штуро приказују обележја новоуведених кривичних дела“.

У односу на три рада подносилац приговора др Ванда Божић замера то што Комисија констатује да се у списку литературе, издвојеном на крају чланка, наводе радови који уопште нису цитирани, указујући да су ови радови писани у АРА стилу, уз навођење коришћене литературе и у тексту и у попису. Комисија прихвата ову примедбу, будући да омашком нису уочени наводи у основном тексту, изван фуснота, у којима су наведени само прописи.

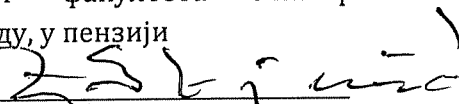
4. Кандидаткиња др Ванда Божић износи такође да више њених радова саопштених на међународним научним скуповима није адекватно бодовано, јер су састављачи реферата пренебрегли чињеницу да је у погледу ових радова достављено и позивно писмо на име. Овај приговор је делимично основан. Комисија је у погледу сличних радова била обавезна да коригује категоризацију коју је учинила сама кандидаткиња, која је сама вредновала ове радове као категорију М33. Комисија је код сваког наведеног рада, уз који је било достављено и позивно писмо, ту околност навела, али је требало да учини разлику и у бодовању. С друге стране, Комисија је у корист кандидаткиње вредновала као М31 оне радове саопштене на међународном научном скупу, уз које није било приложено позивно писмо, а које је она сама подвела под ту категорију, иако је по истом критеријуму ту вероватно требало закључити категорију М33. Тих радова има једнак број као и оних уз које је било приложено позивно писмо. Уосталом, ако је у коначном збиру бодова Комисија негде ненамерно и учинила грешку, то не доводи у питање чињеницу да је у реферату јасно истакнуто да у погледу учествовања на међународним и домаћим научним скуповима, као и у погледу

укупног броја бодова подносилац приговора др Ванда Божић има несумњиву предност. То међутим не значи да је за предлог Изборном већу одлучно искључиво формално бодовање радова. За избор у наставно-научна звања прописани су одговарајући минимални услови, који морају бити испуњени, а где бодовање радова треба да изборном телу пружи реалну слику о стваралачком прилогу кандидата. Комисија притом остаје при закључку да готово 2/3 коауторских радова квантитативно умањује укупан садржај који представља њен непосредан ауторски прилог, што опет свакако релативизује формалну предност по овом основу.

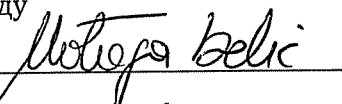
5. Комисија остаје при ставу да се одлучна разлика између радова кандидаткиња, која је и условила дати предлог, налази на квалитативном плану. Велики број радова др Ванде Божић, који је објављен у 2016. и 2017. години, предметне теме редовно врло сумарно приказује, уз типично навођење неких основних прописа из дате области, указивање на важније међународне документе и представљање одговарајућих података из статистичких годишњака, без догматске обраде института и релевантне стране литературе. У том смислу, Комисија недвосмислено остаје при учињеном предлогу. Да ли је наведени став Комисије „субјективан“ и „неприхватљив“ – оцениће Изборно веће Факултета, на основу изнете аргументације.

Чланови Комисије:

др Зоран Стојановић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у
Београду, у пензији

др Наташа Делић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у
Београду

др Игор Вуковић, ванредни професор
Правног факултета у Београду

